

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Decemb. Deum videbis non alio bono bonum; sed bonum omnis boni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

mensa manducare panem Angelorum. Tuus est, quia in hæredem sui descripsit te: est enim Remunerator. Plus quàm satis fuisset, etiam pro æternitate, ut sic loquar, laborum permittere, ut per transennam videres faciem ejus; quam videre, salus est videntis. Voluit pro momento laboris; is, cui esse, est semper, & te quoque semper videre faciem Patris ejus. Quid jam superest, quàm ut ames eum; ut Patrem filius; ut Salvatorem, redemptus; ut Sanctificatorem, justus; ut Convivatorem, conviva; ut Hæres, hæreditatem: ut, qui tuus est hîc in medio Babylonis; sit semper tuus in illa, quæ sursum est, Jerusalem. Quocirca:

Ut tibi perpetuum sit lumen, dilige Numen.

6. DIES DECEMBRIS.

Deum videbis non alio bono bonum; sed bonum omnis boni. *S. Augustinus l. 8. de Trinit. c. 3.*

Deus solus bo-
nus, & sum-
mum bonum.

Divus Augustinus divinè de
Divinâ Bonitatè disserit,
dum ab ea removet omne

creatum bonum, sic ipse: *Non amas, nisi bonum, quia bona est terra altitudine montium, & temperamento collium, & planicie camporum, & bonum prædium, amabile, ac fertile. Et bona domus, paribus membris disposita, & ampla, & bucida: & bona animalia, animata corpora: & bonus aer, modestus, & salubris: bonus cibus, suavis, & aptus valetudini, & bona valetudo, sine doloribus, & lassitudine, &c. Quid plura, & plura? bonum hoc, & bonum illud. Tolle hoc, & illud; & vide ipsum bonum, si potes: ita Deum videbis, non alio bono bonum: sed bonum omnis boni.* Quæris

ò aut-

o anima obiectum aliud, quò se referat; & quò se occupat vagabundus tuus amor? si amor feratur in Bonum; Ecce Bonum omnis boni? si amas bona, quæ sunt facta; cur non amas Deum, per quem sunt facta? Non tantum est Deus bonus, & solus bonus; non tantum est bonum, & omne bonum; sed in te est bonus, & tuum bonum; quia est Deus cordis tui. Amorem, alia simulant, cor probat, alia adumbrant, cor exprimit. Nisi amor sit inquilinus cordis, non est Amor: Cor, amoris est lac, illic est domesticus; Amoris est civitas, illic est civis; Amoris est patria, illic est popularis; Amoris est Basilica, illic est Rex; Amoris est sacrarium, illic est Sacerdos; Amoris est schola, illic est Magister: Amoris est cælum, illic est Deus. Cor igitur Deum ostendit; imò convincit esse amabilem, quia solus explet magnum illud cavum cordis. Circumfer cor per omnia amabilia; vagabitur, non satiabitur, ambulabit, non quiescet.

II. Amor cordis, Deum facit sui possessorem: quod si tu cum altero divides, atque adeò dimidium tantum tribuas; de possessione Deum deturbas: ille, quàm amat integrum, tam non amat divisum. Sicut Regnum divisum: sic & cor divisum desolabitur. An non satis magnus est Deus, ut impleat sinum cordis, cujus magnitudinis non est finis? Implet cælum, & terram; & non poterit implere pugillum terræ? Planè deficiis, si præter Deum aliquid tibi sufficit. Itaque erit Deus, & Deus cordis tui; si solus sit totius. Amor partus est amoris; ut redameris amare. An non extorquebit à te, amor ejus æternus in te, amorem angustissimi, quo vivis, temporis? Non meretur amoris æternitas, amoris momentum?

Tam

Tam est antiquus ejus in te amor ; quàm est ille , ipse , qui est antiquus dierum. Jacobo Patriarchæ, ut potiretur amatâ Rachaele , septem anni videbantur dies pauci , præ amoris magnitudine. Amavit te Deus cœli & terræ , jam inde à principio , quando creavit cælum, & terram : hoc est plus, quàm à quinquaginta sæculis ; & quia tot sæcula videbantur illi minus, quàm dies pauci ; charitate perpetuâ dilexit te. Quanta est ista amoris intensio ; tanta est tua redamandi obligatio. Amari ab amatore infinito, licet tantùm vel ad momentum , est immensi res momenti ; quia ejus amor vel tantillus est, supra omne pretium inæstimabilis. Quid erit ab amatore infinito, amatum fuisse à tempore infinito ; imò, ante omne tempus ab æterno ? sed quid in te amavit Deus ab æterno ? Non te, sed se ; non tuam speciem, sed suam imaginem ; non tuum amorem, sed suum ; quem , si tu non amas in tempore , si non desideras amare æternùm ; odio ejus æterno ob indignitatem es dignus.

III. Inter omnia dona , palmare donum, est ipse Amor : idè enim quis donat , quia amat. Sic & inter omnia beneficia occupat primas , Amor ; cui proprium est primùm benè velle , deinde benefacere : itaque, quò antiquior est amator , tantò debet tibi antiquius esse beneficium : igitur, charitas, qua te dilexit is, qui est charitas, cum fuerit perpetua ; beneficium quoque fuit perpetuum : & amor igitur æternus , beneficium est æternum. Etsi nihil aliud contulisset, nisi hoc unicum beneficium, omnia illi deberes, & tua, & totum te. Noluit, qui infinitus est, circumscribi finibus Benevolentia ; explicavit se ad

ad immensa spatia Beneficentiæ: idcirco idem Amor, qui fuit in æternitate benevolus, fuit in tempore beneficus, eritque deinceps, modò velis, per interminatam æternitatem. Si sis Arithmeticus, revoca, si potes ad calculum, omnia, quæ vixisti, temporis puncta, Angelorum obsequia, naturæ totius in te congesta commoda; omnia ista, sunt amoris beneficia; Benevolentia monumenta; Beneficentiæ insignia. Non sunt in aëre tot atomi; quod sunt in te ad amandum Deum stimuli: & amor tam fertilis, erit in pariendo amore in te sterilis? Da, vel parùm illi, qui dedit tibi multum; da modicum illi, qui tibi promittit centuplum; da, vel aliquid illi, qui tibi dedit omnia. Siquidem:

Dat pyra, dat pomazis, qui non habet aurea dona.

7. DIES DECEMB.

Summum Bonum, hoc est tuum bonum: Quid ergò deest, cui summum Bonum, bonum est? *S. August.*
in Psal. 102.

Amandi Deum, I.
infinite sunt
obligationes.

ECce supremus supremæ felicitatis hic est apex, Beatitudinis vertex, esse in illo gradu, ut nihil desit. Repugnant hæc duo; beatum esse, & aliquid sibi deesse. Si inter omnia, & post omnia, quæ vagè amando, prosequeris bona unum tibi sit bonum, quod est summum Bonum: cum in uno habeas omnia; jam necesse est, te beatum esse, cum nihil tibi possit deesse. Quid ergò te fatigas, ô Anima, ambulando vias difficiles, cum habeas te; imò in te Deum, amari, & amare tam facilem? Quæris amandi invitamenta;

Pars III.

Q 99

nume-